

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

106. An simul cum corpore S. Lamberti sedes Episcopalis Traiectensis siue
Tungrorum sit translata Leodium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

An simul cum corpore S. Lamberti sedes
Episcopalis Traiectensis sive Tungrorum
sit translata Leodium.

Nonnulli agentes de transmigratione reliquia-
rum S. Lamberti adiungunt, simul (tempore) es-
se translatam sedem Episcopalem Tungris sive
Traecto Leodium. Quantum ego ex historijs
sapio, apparet mihi transflocationem Sedis pe-
ractam esse post relatum corpus & serius quam anno 709.
aut 712. Pro primo argumento iuuabit audire accuratum
Happart apud Iohannem Roberti:

Cœpit, inquit, Legiam muris cingere, præruptis scopulis valli-
busque munire Hubertus: portas instruxit, & mœnibus circumde-
dit, quibus ab hostium incursu populus tutior, liberius Deo fami-
larecur. Fundavit in eadem Ecclesiam in honorem interemerat Vir-
ginis Mariae, Sanctique Lamberti. Triginta Canonicos ad diuinum
cultum ibidem instituit, quos largis redditibus dotauit. Edificauit
& aliam Ecclesiam in pede publici montis, sub honore Apostolorum
principis Petri, quindecim Canonicis in eadem positis, quo sub le-
ge communiter vicitandi, ex Ecclesia Tungrensis sufficienter dotauit.
Adiecit insuper egregius Presul in augmentum diuinicius, & sub-
leuamen Canonorum maioris Ecclesia Clericos sex. Et quia horum
erat, actis diuinis, mensis prouidere, Clerici Mensales, (qui iam
Canonici) vocabantur.

Ecclesiæ inter Traiectum, & Leodium, quas in translatione S.
Lamberti designauerat, fideliter compleuit. S. Hubertus auctoritate
Apostolica, per Papam Iohannem sibi commissâ synodum triginta
Episcoporum congregauit, quorum ordinatione Tungensem Ec-
clesiam translulit, & plurimis dignitatibus, & priuilegijs decora-
uit. Verum S. Hubertus videns filiam sublimatam in matrem ut re-
gale

galesacerdotium obtineret; Ecclesiam esse Cathedralem, ipsaque ciuitatem caput esse Episcopij; diuersas leges, & plebiscita populo suo promulgauit. Et quia erat pacis & iustitiae cupidus, iustum statu ram ponderis, mensuram vini, & frumenti imposuit, & morosa plebi certa priuilegia, & libertates concepsit. Ipse monetam publicam, sigillumque S. Lambertii imagine figuratum, cuius inscriptio:

Sancta legia, Romana Ecclesiæ filia, effinxit: Hactenus Happart.

Quod narrat fundasse Hubertum in Legia Ecclesiam in honorem S. Lamberti: item Ecclesias inter Traiectum & Leodium quas in translatione S. Lamberti designauerat, fideliter compleuisse, & postea subiungat S. Hubertum synodo Episcoporum congregata eorum ordinatione Tungensem Ecclesiam translatisse, docet transportatam esse Cathedram post euegas reliquias, & non simul.

Secundum argumentum est, quod nulli auctores qui sancti Lamberti vitam ex professo composuerunt apud Chapeauille dum migrationem S. corporis describunt, vi lius translatæ sedis, rei tamen apprimè memorabilis, mentionem habeant, & si quis haberet, diuerso loco & tanquam separata recordatur.

3. Antequam Episcopalis dignitas residentiaque transferretur, oportuit Legiam in ciuitatem efformari; nam ex insigni oppido in ignobilem vicum transportari indignum esset. Non surrexit vero in ciuitatem Legia nisi per S. Hubertum eam mœnibus cingentem prout Happart supra & reliqui: ast S. Hubertus ciuitatem condere non potuit nisi donatus iurisdictione & potestate seculari, quam primo accepit a Carolo Martello testibus Molano, Leuino Brechto, Chapeauille, Iohanne Roberti. Vnde sequitur Ciuitatem non esse conditam nisi mortuo Pipino sub Carolo Martello hoc est post annum 714. per consequens fedem Leodij

Leodij esse positam post illum annum, quare cohærenter non procedunt agentes S. Hubertum Leodium in Ciuitatem erexisse 710. & iurisdictionem temporalem (quæ ad hoc requiritur) datam à Carolo Martello, cum Martellus anno 710. nullam obtineret facultatem alienandi, nullam administrationem viuentibus Grimoaldo filio legitimo Pipini Maiore domus, Theobaldo nepote quos usque ad mortem promouit Pipinus præterito Martello. Accedit quod Pipinus non consueuerat conferre Episcopis politiam sacerdotalē: eo defuncto magis præstitit Martellus, ut S. Willibrordo Ultraiecti, & nunc S. Huberto.

Si qui veteres scribunt simul cum reliquijs translatā sedem explicari possunt, vel de similitate personæ, non temporis, id est S. Hubertum illa duo præstítisse licet non uno tempore: vel quod tum transcathedrationē cogitarit, proposuerit, incepérit, præpararit, quam postea actualiter executus est; non enim tanti moliminiis res subito impleri potuit.

Episcopi triginta à S. Huberto ad ordinandam translationem congregati quinam fuerint, nullibi lego. Fas non sit Willibrordum absentare, amicum, vicinum, spectabilem, in Episcopalibus negotiis multis annis versatum. Difficultas verò oritur quomodo Hubertus auctoritate Iohannis Papæ (septimi) congregatis Episcopis Ecclesiam transtulerit post annum 712., cum Iohannes septennio ante obierit. Respondetur, verba Happart non cogere nos sentire translationem peractam permissione, iufitione, ordinatione, aut auctoritate Iohannis, sed solum Hubertum donatum fuisse à Iohanne facultate conuocandi Episcopos siquando Ecclesiæ negotium requireret. Hubertum autem ea potestate fretum, dum propositum suum seriò absoluere cogitat, Episcopos congregasse, &

B b b

cau-

378 DE PRIMIS VETERIS FRISIAE APOSTOLIS
causam transponendæ cathedræ ventilasse inque finem
perduxisse. Non infrequens fuit eiuscemodi facultati
à summis Pontificibus honorabilioribus Episcopis con-
ferri in usum Ecclesiæ, ut in Wilfrido etiam sumus exper-
tis upræ.

D I S S E R T A T I O C V I I .

De morbo & morte Pipini. Examinatur
Marcellinus.

Nno 714. Pipinus Princeps in lethalem morbum incidit eodēque anno suo obedit fato. De his Marcellinus.
Cumque in Monasterio Werdenſi vita caleſtis institutio quotidianum ſumeret incrementum contigit anno ab incarnatione Domini 714. Pipinum de Herſallo strenuum Principem & Maiorem Domus Francorum dolentem super innocentie morte sanctissimi Lambertii Tungrensis Episcopi ad mortem agrotare. Accerſitusq; S. Swibertus egregius Pontifex ad visitandum eum per nobiles viros perrexit prius cum Willeco & Theodorico discipulis suis Coloniam ad Plectrudem illumitem Ducissam Lotharingia seu Austrasiorum consilium ab ea expetens quidnam facere deberent. Quacum religioſe ſuſcipiens & tractans, tandem retenio Colonia pio Willeco presbytero S. Swiberti apud eſt cauſa deuotionis & consolationis (erat enim faelix Willeicus Euangelicus ſacerdos) mihi S. Swibertum & Agilolphum Colonensem Archiepiscopum cum plerisq; alijs Praelatis ad Pipinum Principem coniugem eius ad informantum eum, ſi obiret, ne illuftris legitimos ſuos filios Drogonem Ducem Campaniæ, Grimoaldum Maiorem Domus Childeberti Regis Franciæ exheredaret, hæredem scri- bendam